

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Quo pacto fœtum impedia[n]t, vel ante tempus expellant benefici?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

& detestabili maleficio, seu scelere. Eadē appellatione mulieres & viros omnes, qui se dæmonum ministerijs dedunt, eorumque iussu, ope, & circumuentione mala, neces, morbos, imbræ, tempestates, aliaque talia perniciosa inferunt, contineri, palam est. Horum omnium ratio est illa, inquit S. Cyprianus, quæ fallit, & decipit, & præstigijs cæcantib⁹ veritatem, stultum & prodigum vulgus inducit. Spiritus inficeri, & vagi, qui, postquam terrenis vitij immersi sunt, & a vigore caelesti terreno contagio recesserunt, non desunt perdit perdere, & depravati errorem pravitatis infundere. Non contenti sunt ergo mali spiritus, ut ministros suos in præceps agant & perdant, sed per illos etiam, quæ possunt, conantur alios perdere.

Ief. & mathē.
I 9. Cod. la-
tum. tit. 18.

S.Cyprian.de
Idol.yanit.

Nocent autem benefici aliquando vero veneno; aliquando acu in infantis cerebrū impressa; səpissimè autem irrita & inani arte, in qua vis nulla, sed tantum quædam vmbra veritatis. Nam ad signa quædam inefficacia ex se, dæmon operatur ea, quæ magi destinauerunt: ut quando malefici sagittarij, die sa- crosancto feriæ sextæ passionis Dominicæ, in crucifixum tela, aut glandes plumbeas è sclopis mittunt eo pacto, ut quoties crucifixum attigerint, toties ineuitabili nece possint aliquem traijere, diabolo telum, vel globum deferente. Septem modis maleficos generatim nocere posse tradit Ioannes Nider, sed quis est, qui possit omnes nocendi modos enumerare? Hunc amore, illum odio ad insaniam adiungunt. Alium impediunt, ne possit prolem generare; aliud prole generata per abortum, vel morbum, priuant. Quoties infantes nondum baptizatos occidunt; quoties maleficæ obstetrics vix natam sobolem dæmonibus consecrant? Sunt qui ipsos infantes vorent. Sunt, qui putent, lacertam sub limine ostij positam, hominum & bestiarum fœtrarum impedire, eaque sublata restituere. Denique, quam vim habeant morbos mortis que procurandi, & multa, & admiranda ostendunt exempla, quorum aliqua huc exscribere juuabit, ad horum detestationem cæcis mentibus iniiciendam. Nec enim sufficiunt, quæ superiore capite attulimus ad dæmonis malitiam declarandam...

III.

Sprenger.

loc. cit. c. 16.

Vt autem de maleficio ligaminis longè frequentissimo nī-

Z z hil di-

IV.

Vide Henr. lib. 2 de matrim. cap 8. c. laudabilem. de frige & males.

Ioan. Nider lib. vlt. For. mis. cap. 3.

hil dicam, de quo non solum Theologi multa tradunt, sed etiam Ecclesiæ praxis testatur, quæ sic affectos post triennij experientiam irritam, & adjuncta septem testium juratorum manu, separare consuevit. Quin veteres Rabbini tradiderunt, à Chamo tali damno Noënum fuisse multatum; quo ne concipiatur fetus, malefici laborant. Postquam vero iam conceptus est, antè, quam nascatur, iam insidias habet; nec insidias tantum, sed non raro per procuratam abortionem destruitur. In oppido Boltigen, inquit Ioan. Nider, Lansanensis diœcesis, quidam dicitus Stadelin, grandis maleficus, captus per prefatum Petrum Indicem loci, qui fatebatur, se in certa domo, ubi vir & uxor simul manebant, per sua maleficia successivè in utero uxoris prefata septem circiter infantes occidisse, ita ut semper abortum faceret in femina annis multis. Simile fecit in eadem domo omnibus peceribus, fœtosis, quorum nullum viuum partum edidit in eisdē annis, prout rei euentus probauit. Cumq[ue] antedictus nequam questionaretur, an in his, & qualiter reus esset, facinus aperuit, dicens: Subter limen ostij domus se lacertam posuisse, & si amoueretur, fœcunditatem inhabitantibus restituendam prædictum. Cū autem serpens ille quereretur sublimine, nec inueniretur, quia in puluerem fortassis redactus erat, pulueres seu terram desubter positam asportabant, & in eodē anno uxori, & omnibus jumentis dumis fœcunditas restituta est. Prefato autem torto, non sponte fatebatur, & demum per prædictum judicem igitur traditus est. Vbi homo tutus est, si patitur insidias in utero matris? Quanta cacodemonum malitia est, si ipsi naturæ præscriptos terminos inuident, & interrumpunt? si inde infantes expellunt, ubi prima originis possessionem eis Deus tradidit, & ante eos occidunt, quam corpus perfectum accipient, quo eos vivere oportet?

V.

Apul. de afin. aur.

Neque immaturo dumtaxat partu fromoto, causa sunt abortionis, sed subinde etiam in contrarium cū tempus est pariendi, partum impediunt, ne prodeat, sed in utero detinent, cum ingenti matris cruciato. Quod genus vexandi apud Maidurensim Philosophum legitur. Eadem amatorie sui uxorei, quod in eam dicaculè prebrum dixerat, iam in sarcinam prægnationis, obsepto utero & repugnato fœtu, perpetua prægnatione damnauit. Ut cuncti numerant, octo annorum miscella illa onere, velut elephantum

paritudo